

[Arbejds- og socialministeren.]

bemærkninger at gøre. Jeg har forstået, at ærede medlemmer synes, man har været lidt for karrig på dette område, men jeg har også forstået, at man gennem forhandlinger er nået frem til de tal, det drejer sig om; stort set har der jo også været udtalt tilfredshed med forslaget. Jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov angående vitaminreklame.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 417).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Anden næstformand (Korsgaard): Den højtærede arbejds- og socialminister har ordet på indenrigs- og boligministerens vegne.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov nr. 74 af 31. marts 1936 om vitaminreklame; således som dette forslag er vedtaget i det andet høje ting.

Loven om vitaminreklame indeholder bl. a. bestemmelser om, at man ikke ved reklamering eller iøvrigt overfor offentligheden må betegne varer, præparater eller stoffer som vitaminholdige, medmindre man samtidig oplyser arten og — når særlige bestemmelser herom er truffet — tillige mængden af vitaminer i varen. Loven hjemler desuden mulighed for indførelse af en særlig kontrol med, at angivelserne af vitaminernes art og mængde er rigtige, og bestemmer særligt, at reklamering med vitaminindhold i levnedsmidler, der er tilsat vitaminer, kun må finde sted med indenrigsministerens samtykke.

I vitaminreklameloven, således som den er ændret senest ved lov nr. 45 af 20. februar 1948, er det bestemt, at loven skal forelægges til revision i indeværende rigsdagssamling.

De indhøstede erfaringer viser, at loven har virket efter sin hensigt, og at der ikke

er konstateret mangler ved den, som nødvendiggør ændringer i loven.

Spørgsmålet om, hvorledes vitaminpræparater fremtidig bør forhandles, er for tiden genstand for undersøgelse i en kommission, der er nedsat den 20. december 1952 med den opgave at fremkomme med indstilling om revision og ajourføring af apotekervareanordningen af 4. april 1929, og først når dette spørgsmål har fundet sin endelige løsning, vil man kunne tage stilling til, om der bør gennemføres en revision af vitaminreklameloven, eller om den bør gøres permanent i sin nuværende skikkelse. Det foreslås herefter ved nærværende lovforslag, at en eventuel revision af loven yderligere udskydes senest til rigsdagssamlingen 1957—58.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Astrid Skjoldbo: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag.

Loven om vitaminreklame er efter min opfattelse en nødvendig lov. Det ville være færligt, om man gennem reklame gav folk en falsk tryghedsfølelse på dette område. Forståelsen af vitaminernes store betydning for den menneskelige organisme var en meget betydelig opdagelse, men den betød også, at vitaminerne for mange ukyndige kom til at stå som en slags patentmedicin mod al menneskelig skrøbelighed. Måske er denne opfattelse i nogen grad på retur, idet der er ved at komme lidt mere balance i tingene, og man må sikkert i nogen grad tillægge loven angående vitaminreklame sin andel heri. Da der ikke synes at være nogen anledning på nuværende tidspunkt til at revidere loven, kan vi tiltræde, at revisionen udskydes til rigsdagssamlingen 1957—58.

Moegaard: På mit partis vegne skal jeg anbefale, at revisionen af loven om vitaminreklame udsættes til samlingen 1957—58.

Geltling-Hansen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag om udskydelse af revisionen af lov angående vitaminreklame.

Oluf Johansen: Også mit parti kan tiltræde lovforslaget. Jeg vil dog sige til den højtærede minister, at hvis der i videnskabelig henseende skulle opstå noget nyt, har ministeren lov til at komme før 1957—58.